

דוד שומר סביבה

דינה וסמנתה שאול

הסיפור הוא על דוד, דג זהב קטן, שאהב מים נקיים אבל שנא להתרחץ.

הוא חי במכל קטן, והמכל, לא נעים לספר, הסריח.

דוד היה דג קטן עם זנב מתנופף.

כשאחרים ראו את המגף במכל של דוד, גם הם זרקו פנימה את הפסולת שלהם, האשפה התחילה להצטבר, והמכל הסריח נורא.

המכל של דוד הסריח בגלל מגף גומי שזרק פנימה בחור בשם דינקי, שאהב לעשות סרחון.

הוא התבייש ורצה להתחבא כדי שלא יפסיקו לכבד
אותו. לכן ניסה להיכנס למגף הגומי, ושם נתקע בגלל
הבטן השמנה שלו!

דוד מסכן היה עצוב, כי כל חבריו אמרו שזה רע מאוד
לחיות במכל מסריח כל כך.

זרקה את הפחית הריקה על המגף, והפחית הכתה את
דוד בבטן!

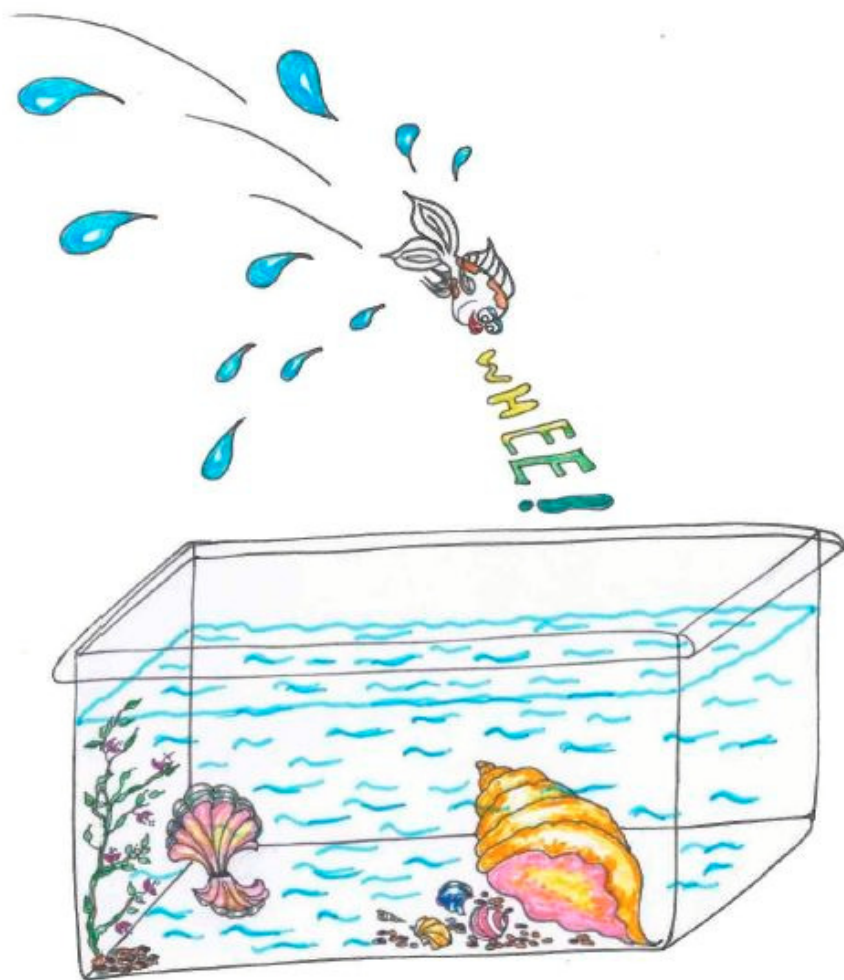
בדיוק אז באה ילדה ושמה לולה, ששתתה הרבה מאוד
קולה,

ואז התחיל להתגלגל ולהתפתל בכל כוחו, עד שהמכל
שלו התהפך, מחץ כמה פרחים בדרך ונחת בתוך פלג
שבו זרמו מים מאוד נקיים.

הדג הקטן התרגז "זה מספיק! החיים שלי נעשים בלתי
נסבלים!" והוא החליט למצוא לעצמו דרך חיים אחרת.
הוא נשבע לשנות את הריח של המכל שלו, שכפי
שאתם יודעים, הסריח מאוד.
"המכל שלי מסריח יותר מדי ואני לא סובל את המגף
הישן הזה שבפנים!"

הוא ניקה את פנים המכל שלו ולבו הקטן מתמלא
גאוה. "עכשיו, כשזה נקי" חשב "אולי מישהו יוכל
להשתמש בו."

בתוך המים הנקיים האלה דוד הרגיש נהדר, ואפילו
הקשקשים שלו התחילו להבריק.

ואחר כך דוד שחה אל מכל האשפה ולשם זרק את
פחית הקולה הריקה.

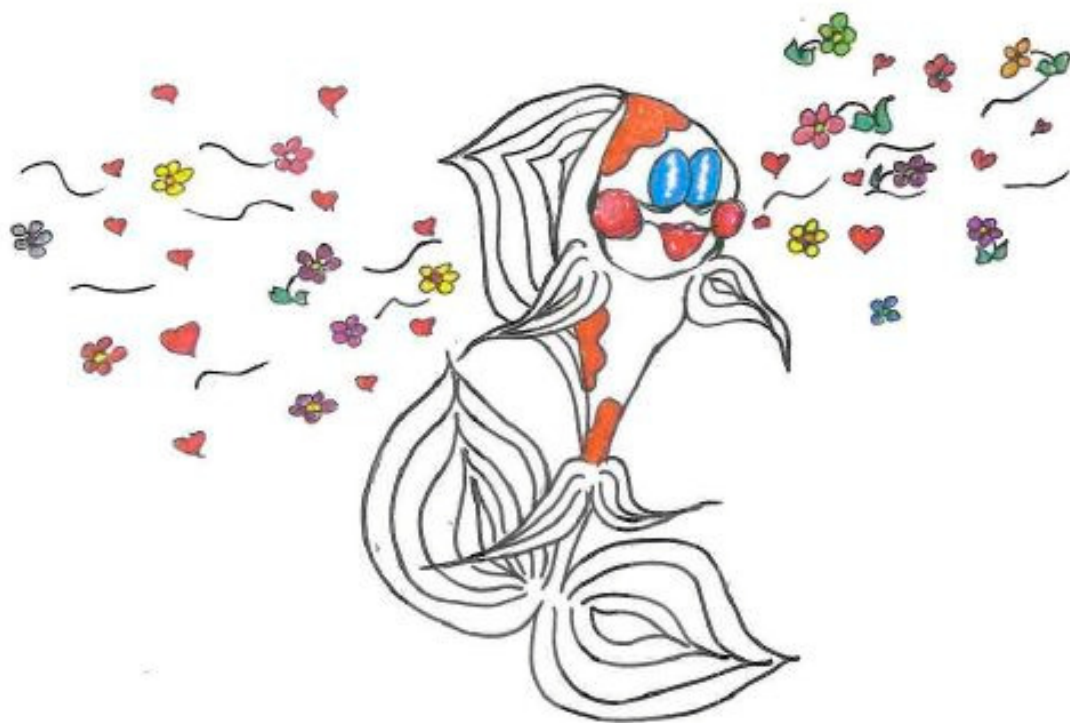
את מגף הגומי הישן נתן למונה הזקנה בעלת מגף
אחת. היא יכלה עכשיו לצאת ולטפל בגינה שלה בגשם
ובשמש, ונעולה על שתי רגליה הרגישה מצוין.

דוד עבד קשה ביום ובלילה, אסף ומיחזר, ולא זרק דבר.

הוא אמר לעצמו "אגיד ללולה, שעדיין שותה הרבה מאוד קולה, שתזרוק את הפחיות לתוך מכל אשפה. זה הרי כל כך פשוט."

יום אחד הביט דוד סביב והופתע ממה שראה. כי לא הייתה כבר אשפה מפוזרת סביב. וריח האוויר היה נהדר.

הוא עשה שולחן מדיקט ישן, וראו - השולחן נראה ממש כמו שולחן. הוא שתל פרחים בתוך קופסאות שימורים ישנות, ונתן אותם במתנה לכל הדודות שלו.

אמר דוד "למדתי הרבה מהסרחון הזה. זה הריח הרע
שגרם לי לחשוב. אילו המכל שלי לא היה מסריח בגלל
מגף הגומי הישן הזה, לא הייתי לומד מדוע אנשים
אומרים שנעשו "שומרי הסביבה".

כל האנשים סביב למדו להשתמש בדברים ישנים, כמו
גברת מונה שהיה לה עכשיו זוג מגפיים.
המים במכל שלו היו נקיים והוא הרגיש נהדר.
הקשקשים שלו הבריקו בשמש. החברים שלו אמרו
"המכל שלך לא מסריח יותר". ואפילו ילדה-דגיג
התחילה לבקר אצלו.